

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

DOKSANDOKUZUNCU SÛRE-İ CELÎLE
ez-ZİLZÂL SÛRE-İ CELİLESİ
Medenî(; Medîne-i Münevvere döneminde inmiş)dir.
8 âyet-i kerîmedir.

O Rahmân ve O Rahîm olan Allâh'ın ismiyle!

- 1- Ne zaman ki** (Sûr'a üfürülür de) **o yer kendi**(si için takdir edilen ve büyüklüğüne yaraşan o müthiş) **zelzelesiyle iyice sarsıntıya tutulur;**
- 2- Böylece o yer**(, içinde bulunan ölümler ve defineler gibi tüm) **ağırlıklarını** (dışarı fırlatıp ortaya) **çıkartır;**
- 3- Bir de insan** (dehşete kapılarak): **"Buna ne oluyor?" der!**
- 4- İşte o gün o**, (dile gelir de, üzerinde işlenmiş olan hayır ve şerrin) **haberlerini** (halka) **anlatır** (ve günahkârlardan şikâyette bulunup aleyhlerine şahitlik yapar, itaatkârlara ise şükranını bildirip lehlerinde şahitlikte bulunur)!
- 5- Çünkü gerçekten senin Rabbin ona** (konuşmasını) **vahyetmiş** (ve üzerinde yapılanları haber vermesini ona emretmiş)tir!
- 6- İşte o gün insanlar, amelleri**(nin karşılığı) **kendilerine gösterilsin diye** (suratları beyaz ve siyah, güvenli ve korkak) **muhtelif firkalar halinde** (kabirlerinden hesap sahasına doğru) **çıkacaktır!**
- 7- Artık her kim** (dünyada) **hayır bakımından zerre ağırlığınca bir şey yapmışsa**, onu(n sevabını âhirette) **görecektir!**
- 8- Her kim de** (dünyada) **şer bakımından zerre ağırlığınca bir şey yapmışsa**, onu(n cezasını âhirette) **görecektir!**

KUR'ÂN'I MECÎD
VE
TEFSİRLİ
MEÂL-İ ÂLÎSÎ

Mahmud Ustaosmanoğlu